

Список використаних джерел

1. Євтушенко Г. І. Формування команди проєкту та організація її ефективної роботи (теоретичний аспект). Східна Європа: економіка, бізнес та управління. 2019. № 21. С. 77–82
2. Яковенко О. І. Управління проєктами та ризиками: навчальний посібник. Ніжин: Видавець ПП Лисенко М. М., 2019. 196 с.
3. Alla Bielova Professional aspects of the market of Ukraine / Alla Bielova, Svetlana Koval / USEFUL / Maimi Volume 3, Issue 1, P. 39-47. 2019. Збірник входить до науково метричної бази Index Copernicus, Google Scholar, Handle.Net®, Dimensions, OpenAIRE, BASE, Crossref, WorldCat.

Бібер С.Г.

доц. кафедри ІАД

Кіт С.В.

Лакштанов А.О.

магістранти

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

ОСОБЛИВОСТІ АРХІТЕКТУРНО-ПЛАНУВАЛЬНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МІСЬКИХ ГРОМАДСЬКИХ ПРОСТОРІВ В СТРУКТУРІ БАГАТОФУНКЦІОНАЛЬНИХ КОМПЛЕКСІВ

У більшості населених пунктів України виникає ситуація, яка впливає на необхідність збільшення тривалості активного використання міських громадських просторів, що входять в структуру споруд багатофункціональних комплексів для різного виду соціальної, рекреаційної та комунікаційної діяльності населення. В свою чергу міські громадські простори є об'єктами системи благоустрою населеного пункту, тому збільшення кількості таких об'єктів повністю відповідає інтересам суспільства та Закону України «Про благоустрій населених пунктів» [1].

Основою дослідження даної проблеми слугує низка праць видатних науковців, що пов'язана з вивченням проблем містобудування, організації благоустрою населених пунктів, формування міських громадських просторів. Але в цих дослідженнях не висвітлюються особливості архітектурно-планувальної організації міських громадських просторів пов'язаних зі спорудами багатофункціональних комплексів, в яких необхідно вирішити завдання, які спрямовані на формування комунікаційного комфортного простору, що обумовлено типологічними особливостями зазначених споруд.

Пошук рішень, які дозволять сформулювати основні підходи до подальшого проєктування нових та реконструкції існуючих багатофункціона-

льних комплексів, дають можливість досконаліше розробити прийоми та архітектурно-планувальні принципи організації в їх структурі громадських просторів. Виявлені соціальні передумови проектування комплексів з багатофункціональним призначенням в Україні, що закладені в зростанні урбанізації населених пунктів та збільшенні кількості міського населення, коли виникають комунікаційні проблеми, пов'язані з поліфункціональним призначенням цих закладів сучасному міському життю. Аналіз планувальної структури таких комплексів показує, що у їх складі міститься до п'яти і більше функціональних елементів, що поділені за двома групами: основні (офісні площі, приміщення готелів, апартаментів тощо) та допоміжні (приміщення ресторанів, банкетних та конференц-залів, торговельних центрів, фітнес-центрів, басейнів, виставкових центрів та ін.). Розміщення громадських просторів в структурі багатофункціональної будівлі сприятиме оптимізації всіх аспектів архітектурного рішення закладу, функціонально-планувальної відповідності, комунікаційного комфорту відвідувачів, інноваційних підходів в організації простору.

Для успішного виконання дослідження необхідне розв'язання наступних завдань, а саме:

- виділити основну концепцію організації міських громадських просторів в структурі багатофункціональних комплексів з урахуванням соціальних та культурних аспектів, що виникають в сучасних населених пунктах;
- визначити та теоретично обґрунтувати принципи формування громадських просторів в структурі багатофункціональних закладів;
- вдосконалити методику проектування міських громадських просторів в структурі багатофункціональних комплексів.

Значним фактором інтеграції громадського простору в існуючу структуру комплексу є врахування природного оточуючого середовища, архітектури прилеглої забудови та структури самої будівлі. Принцип вживлення будівлі в задану місцевість відбувається за допомогою живого природного компоненту екологічного об'єднання з територією. Це також дає можливість об'єднати споживачів об'єкту архітектури з навколишнім природним оточенням за допомогою обширних терас, озелених пандусів, рослинності, зашклення та природного мікроклімату та ін. Об'єднання зовнішніх та внутрішніх просторів зменшує відчуття відірваності від навколишнього середовища.

Послідовно впроваджуючи принцип функціонально-планувальної організації багатофункціональних комплексів, треба забезпечити баланс між функціонально-утворюючими елементами будівлі та індивідуальною планувальною структурою громадського простору, який пропонується розташовувати в частинах споруди зі значною інтенсивністю відвідування та

достатньо великою місткістю. Це дасть можливість проектувати внутрішній простір громадської будівлі, застосовуючи метод варіативності, щоб визначити організацію громадського простору, який призначено для використання необмеженим колом осіб з метою проведення комунікацій, дозвілля, рекреації, масових заходів та включає у себе економічно ефективні в експлуатації архітектурні рішення – меблі, озеленення, освітлення, тощо. Завдяки грамотному комбінуванню різних типів елементів можна досягати бажаних результатів – концентрації людей, комфорту, безпеки. Ці результати мають походити з аналізу локальної ситуації та користувачів. Іншими словами, для того, щоб щось проектувати, спершу варто зрозуміти “для кого” та “яку проблему” користувача ми вирішуємо.

Інший підхід до функціонального зонування будівлі базується на принципі соціальної орієнтованості громадського простору в структурі комплексу. Архітектура формує спосіб життя та взаємодії індивідів один з одним, тому важливо прослідкувати та змодельовати, яким саме чином прийняті проєктувальником рішення будуть відобразитися на соціальних стосунках людей. Доступність та інклюзивність якісного громадського простору – це не тільки про пандуси та відсутність бар’єрів, а і про створення середовища, у якому від самого початку рівномірно враховано інтереси різних користувачьких груп, особливо малозахищених: літніх людей, дівчат-підлітків, людей із обмеженими можливостями. Якісний громадський простір – це той, який відображає різноманітність та спонукає людей до спільного життя, заохочує їх бути разом на різних заходах. Така жвавість створюється за можливості користування публічними просторами у різний спосіб. Добре працює із шаховими столами, амфітеатрами, фонтанами, сценами. Також треба уникати нелюдського масштабу – просторів суттєво більших за людину. У таких просторах відчувається дискомфорт та незахищеність. Великий розмір громадського простору можна ділити на 4-5 менших і надавати їм окремі функції [2, с. 32].

Принцип забезпечення безпеки багатофункціонального комплексу полягає в необхідності надійного конструктивно-інженерного рішення для передбачення загроз різного характеру, не тільки усієї будівлі, а й окремих місць великого скупчення людей на громадських просторах.

Отримані результати дослідження дозволять сформулювати основні підходи до подальшого розвитку благоустрою міського середовища та обґрунтувати принципи організації громадських просторів в структурі багатофункціональних комплексів.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про благоустрій населених пунктів».

2. Як створити громадський простір. Практичні рекомендації для громад.
URL: https://decentralization.ua/uploads/library/file/776/ULEAD_public.pdf

Боцуляк Б.І.

магістрант

ВСП «Інститут інноваційної освіти КНУБА»

НОРМАТИВНА ГРОШОВА ОЦІНКА ЗЕМЕЛЬ ГРОМАД ЯК ВАЖЛИВИЙ ІНСТРУМЕНТ ЕКОНОМІЧНОГО МЕХАНІЗМУ УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ

Територіальні громади (ТГ) набули повноважень із розпорядження землями державної власності, які розташовані у межах їхніх територій. За для збереження банку землі ТГ законодавством встановлено заборону для органів державної влади, а саме: облдержадміністрації, райдержадміністрації та територіальні органи Держгеокадастру, на розпорядження земельними ділянками державної власності, права щодо яких не є зареєстрованими за територіальними громадами.

З цього моменту до земель комунальної власності територіальних громад належать усі землі державної власності, що розташовані за межами населених пунктів в межах даних територіальних громад. Це перш за все стосується неформованих у Державному земельному кадастрі земельних ділянок. Що до сформованих земельних ділянок в Державному земельному кадастрі, щодо яких права державної власності зареєстровані у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень (ДРРП), то вони переходять в комунальну власність територіальних громад із моменту державної реєстрації такого права. Усі інші земельні ділянки та землі, які ще не сформовані у земельні ділянки, переходять до комунальної власності з моменту набрання чинності даного пункту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення системи управління та дерегуляції у сфері земельних відносин». Це означає, що територіальні громади у межах належної їм території можуть розпоряджатися землями майже всіх категорій, крім «земель оборони, земель, які перебувають в постійному користуванні органів державної влади, земель лісогосподарського призначення, природно-заповідного та іншого природоохоронного призначення загальнодержавного значення, земель під будівлями, спорудами, іншими об'єктами нерухомого майна державної власності та ін.»